

ORDIN nr. 867 din 30 septembrie 2002

privind definirea criteriilor care trebuie indeplinite de deseuri pentru a se regasi pe lista specifica unui depozit si pe lista nationala de deseuri acceptate in fiecare clasa de depozit de deseuri

Emitent : Ministerul Apelor si Protectiei

Publicat in : Monitorul nr.848 din data 25.11.2002

In conformitate cu Hotararea Guvernului nr. 17/2001 privind organizarea si functionarea Ministerului Apelor si Protectiei Mediului, cu modificarile si completarile ulterioare, cu prevederile art. 181 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deseurilor, aprobata si modificata prin Legea nr. 426/2001 , si ale art. 5 din Hotararea Guvernului nr. 162/2002 privind depozitarea deseurilor,

ministrul apelor si protectiei mediului emite urmatorul ordin:

Art. 1. - (1) Se aproba procedurile preliminare pentru acceptarea deseurilor la depozitare, criteriile pentru acceptarea deseurilor la depozitare si lista nationala de deseuri acceptate in fiecare clasa de depozit de deseuri, cuprinse in anexa care face parte integranta din prezentul ordin.

(2) Procedurile preliminare pentru acceptarea deseurilor la depozitare, criteriile pentru acceptarea deseurilor la depozitare si lista nationala de deseuri acceptate in fiecare clasa de depozit de deseuri sunt revizuite periodic in functie de modificarea cerintelor legislative nationale si europene si a conditiilor tehnico-economice.

Art. 2. - Lista nationala de deseuri acceptate in fiecare clasa de depozit de deseuri respecta clasificarea si codificarea prevazute in Hotararea Guvernului nr. 856/2002 privind evidenta gestiunii deseurilor si pentru aprobarea listei cuprinzand deseurile, inclusiv deseurile periculoase.

Art. 3. - Directia gestiune deseuri si substante chimice periculoase din cadrul Ministerului Apelor si Protectiei Mediului si inspectoratele teritoriale pentru protectia mediului duc la indeplinire prezentul ordin.

Art. 4. - Prezentul ordin se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, si intra in vigoare la un an de la publicare.

Ministrul apelor si protectiei mediului,
Petru Lificiu

Bucuresti, 30 septembrie 2002.

Nr. 867.

ANEXA

A. PROCEDURI PRELIMINARE PENTRU ACCEPTAREA DESEURILOR LA DEPOZITARE

1. Caracterizarea generala a deseurilor

1.1. Caracterizarea generala a unui deșeu reprezintă prima etapă în cadrul procedurii de acceptare la depozitare și ea se realizează prin colectarea tuturor datelor și informațiilor necesare pentru asigurarea condițiilor de depozitare a fiecărui tip de deșeu, pe termen lung, în condiții de siguranță.

1.2. Informațiile generale vizează diferite aspecte, printre care cele mai importante sunt:

a) tipul de deșeu și sursa din care provine, compoziția, starea fizică și alte caracteristici;
b) determinarea comportării deșeului în depozit pentru stabilirea operațiunilor de tratare, în conformitate cu prevederile art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 162/2002 privind depozitarea deșeurilor;

c) evaluarea caracteristicilor deșeului în raport cu valorile limită;

d) determinarea valorilor limită normale și excepționale între care variază indicatorii caracteristici unui tip de deșeu, respectiv levigatului;

e) determinarea indicatorilor specifici care trebuie analizați, precum și determinarea modului în care pot fi simplificate procedurile de testare, prin eliminarea parametrilor pentru care există informații suficiente.

1.3. În cazul în care în urma caracterizării generale a unui deșeu rezultă că acesta îndeplinește criteriile calitative și cantitative stabilite pentru o anumită clasă de depozit (a se vedea cap. 2), se consideră că deșeul poate fi depozitat pe un depozit din clasa respectivă.

1.4. Generatorul de deșeuri este responsabil pentru corectitudinea datelor de caracterizare a deșeurilor proprii.

1.5. Operatorul depozitului păstrează înregistrări ale informațiilor necesare pentru fiecare tip de deșeu, pentru o perioadă stabilită de autoritatea de mediu competentă.

1.6. Caracterizarea generală a unui deșeu cuprinde următoarele informații:

a) sursa de producere a deșeului (activitatea și unitatea economică, acolo unde este cazul);
b) date referitoare la procesul care generează deșeul respectiv (descrierea procesului tehnologic cu precizarea punctelor de unde rezultă deșeuri, date privind materiile prime și produsele);

c) date privind compoziția deșeului și comportarea la levigare, atunci când acestea sunt considerate relevante;

d) aspectul deșeului (miros, culoare, stare fizică);

e) codul conform Hotărârii Guvernului nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, și alte informații considerate necesare;

f) pentru deșeurile periculoase - proprietatea care face ca respectivul deșeu să fie considerat periculos, conform anexei nr. IE la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 426/2001 ;

g) clasă de depozit în care poate fi acceptat deșeul;

h) informații suplimentare sau alte restricții și precauții necesare pentru activitatea de depozitare propriu-zisă.

Ca regulă generală, informațiile de mai sus se obțin în urma testării deșeului. Pe lângă comportarea la levigare, compoziția deșeului trebuie să fie cunoscută sau determinată prin analize.

1.7. Cantitatea și calitatea informațiilor pentru caracterizarea generală, testele de laborator necesare, precum și testele de verificare a conformării sunt elemente care se stabilesc în

functie de tipul de deșeu. Din acest punct de vedere se poate face următoarea clasificare a tipurilor de deșeuri:

- a) deșeuri individuale generate în mod curent din același proces și din aceeași instalație;
- b) fluxuri de deșeuri uniforme și bine definite, comune pentru instalații de același tip;
- c) deșeuri în cantități reduse, care nu sunt generate în mod curent.

1.8. Datele de caracterizare generală obținute pot fi comparate direct cu criteriile de acceptare stabilite pentru fiecare clasă de depozit (de exemplu: potențialul poluant al constituenților anorganici și organici) și pot fi furnizate, dacă este cazul, informații suplimentare (de exemplu: consecințele depozitării în amestec cu deșeuri municipale).

1.9. Caracterizarea unui deșeu după modul de generare

1.9.1. Deșeuri individuale generate în mod curent din același proces și din aceeași instalație

1.9.1.1. Această categorie cuprinde deșeurile generate în mod curent din același proces, desfășurat în aceeași instalație, unde:

a) funcționarea instalației și desfășurarea procesului generator de deșeuri, în ansamblul său, sunt bine cunoscute;

b) operatorul instalației furnizează toate informațiile necesare și informează operatorul depozitului de deșeuri cu privire la schimbările ce apar în procesul generator de deșeuri (în special modificările de materii prime și materiale care intră în proces).

1.9.1.2. Caracterizarea generală cuprinde pe lângă datele de bază:

a) domeniul de variație a compoziției deșeurilor;

b) variabilitatea domeniului de valori în care se încadrează anumiți indicatori ce pot caracteriza deșeurile;

c) comportarea la levigare, determinată prin teste de levigare rapide și/sau teste de percolare, dacă este necesar;

d) indicatorii specifici necesari să fie testați în mod regulat (dacă este necesar să se demonstreze lipsa contaminanților).

1.9.1.3. Pentru un anumit tip de deșeu se efectuează cel puțin două seturi de analize. Dacă rezultatele obținute se încadrează într-un domeniu restrâns de variație, atunci deșeurile pot fi considerate caracterizate, iar pentru predarea sa ulterioară în scopul depozitării se efectuează numai teste de verificare a conformării.

1.9.1.4. Prevederile de mai sus nu se aplică deșeurilor rezultate din instalații pentru compactarea/aglomerarea și amestecarea deșeurilor și din stații de transfer, respectiv fluxurilor mixte de deșeuri provenite din activitatea agenților de colectare.

1.9.2. Fluxuri de deșeuri uniforme și bine definite, comune pentru instalații de același tip

1.9.2.1. Această categorie cuprinde tipuri de deșeuri cu caracteristici variind în limite cunoscute, rezultate din același tip de proces (de exemplu: cenușa de la incinerarea deșeurilor municipale), dar din instalații diferite.

1.9.2.2. Caracterizarea generală cuprinde pe lângă datele de bază:

a) informații referitoare la scopul evaluării, prin intermediul cărora se stabilește dacă prezintă interes întregul flux de deșeuri sau numai anumite subcategorii componente; în acest ultim caz trebuie specificat cum anume sunt identificate și caracterizate părțile componente care interesează;

b) variabilitatea și domeniul de valori în care se încadrează datele referitoare la compoziția întregului flux de deșeuri, respectiv a subcategoriilor;

c) variabilitatea și domeniul de valori în care se încadrează caracteristicile deșeurilor;

d) comportarea la levigare pentru anumite categorii clar definite, componente ale fluxului de deșeuri - se determină prin teste de levigare discontinuă și/sau teste de percolare, în cazul în care autoritatea de mediu competentă stabilește o asemenea cerință;

e) indicatorii specifici necesari să fie testați în mod regulat (dacă este necesar să se demonstreze lipsa contaminanților posibili).

1.9.2.3. Deoarece aceasta categorie cuprinde deseuri generate in instalatii diferite, este necesara o evaluare mai detaliata decat in cazul deseurilor din categoria prevazuta la pct. 1.9.1, realizata prin mai multe seturi de analize. Pe baza rezultatelor obtinute se stabilesc domeniul de valori si modul in care variaza proprietatile caracteristice, precum si continutul de poluanti al deseurilor. Avand toate aceste date, deseul poate fi considerat caracterizat, iar pentru predarea sa ulterioara in scopul depozitarii se efectueaza numai teste de verificare a conformarii.

1.9.3. Deseuri in cantitati reduse, care nu sunt generate in mod curent

Aceasta categorie cuprinde deseuri care nu sunt generate in mod curent din acelasi proces si aceeasi instalatie si nici nu fac parte din fluxuri de deseuri bine definite. Fiecare lot de deseuri de acest tip trebuie caracterizat separat. Caracterizarea generala cuprinde determinarea si evaluarea indicatorilor de baza pentru fiecare lot si nu este necesara efectuarea nici unor teste de conformitate, deoarece fiecare lot de deseuri se analizeaza separat.

2. Cazuri in care nu sunt necesare teste si analize de laborator

Testele si analizele de laborator nu sunt necesare in urmatoarele cazuri:

a) deseul se regaseste pe o lista de deseuri pentru care s-a stabilit de catre autoritatea de mediu competenta ca nu este necesara efectuarea de analize (a se vedea Criteriile pentru acceptarea deseurilor la depozitare);

b) toate datele necesare, cerute de catre autoritatea de mediu competenta, sunt furnizate si insotite de documente justificative;

c) al anumitor tipuri de deseuri pentru care nu se poate realiza testarea sau pentru care nu sunt disponibile proceduri de analiza si criterii de acceptare - acest fapt trebuie sa fie justificat si documentat.

3. Teste pentru verificarea conformarii

3.1. In cazul in care, pe baza informatiilor de caracterizare generala, rezulta ca un deseu indeplineste criteriile de acceptare intr-o anumita clasa de depozit, se procedeaza la teste ulterioare pentru verificarea conformarii, pentru a se stabili daca deseul respectiv este conform cu datele de caracterizare generala si cu criteriile de acceptare.

3.2. Scopul realizarii testelor de conformare este de a verifica periodic fluxurile de deseuri care vin la depozitare.

3.3. Indicatorii relevanti, specifici, care trebuie analizati sunt stabiliti in cadrul caracterizarii generale si difera in functie de natura deseului. Verificarea trebuie sa arate ca lotul de deseuri se incadreaza in limitele stabilite pentru indicatorii specifici.

3.4. Testele si analizele pentru verificarea conformarii se realizeaza prin aceleasi metode utilizate in cadrul caracterizarii generale si cuprind cel putin un test de levigare discontinua.

3.5. Deseurile pentru care nu sunt necesare analize de caracterizare generala sunt exceptate si de la efectuarea testelor de verificare.

3.6. Testele de verificare se realizeaza cel putin anual si, in orice situatie, operatorul trebuie sa se asigure ca efectuarea testelor de verificare se desfasoara in conformitate cu scopul si frecventa stabilite in cadrul caracterizarii generale.

3.7. Inregistrările rezultatelor sunt pastrate pentru o perioada stabilita de catre autoritatea de mediu competenta.

4. Verificarea la locul de depozitare

4.1. Fiecare transport de deseuri adus la un depozit se inspecteaza vizual inainte si dupa descarcare.

4.2. Se verifica documentatia insotitoare.

4.3. Pentru deseurile pe care generatorul le depoziteaza pe un amplasament propriu (pe care il are sub control) verificarea se poate face la punctul de livrare a transportului.

4.4. Deseul se accepta la depozitare numai daca este conform cu cel descris in cadrul caracterizarii generale si verificarii, respectiv cu cel pentru care sunt prezentate documente insotitoare. Daca nu sunt indeplinite aceste conditii, deseul nu este acceptat in depozit.

4.5. Este necesara testarea aleatorie a deseului inainte ca acesta sa fie depozitat. In acest scop se utilizeaza metode de testare rapida.

4.6. Probele prelevate se pastreaza, dupa depozitarea deseului, pentru o perioada stabilita de catre autoritatea de mediu competenta.

B. CRITERII PENTRU ACCEPTAREA DESEURILOR LA DEPOZITARE

1. Generalitati

1.1. Stabilirea criteriilor de acceptare a deseurilor la depozitare tine seama de o serie de factori, printre care cei mai importanti sunt:

a) necesitatea asigurarii conditiilor necesare pentru protectia mediului si a sanatatii populatiei;

b) modul specific de construire si amenajare a fiecarui tip de depozit (realizarea sistemelor de impermeabilizare, a celor de colectare si de tratare a levigatului, respectiv a sistemelor de colectare si evacuare a gazului de depozit).

1.2. Criteriile de acceptare a unui tip de deșeu pe o anumita clasa de depozit se stabilesc tinandu-se cont de caracteristicile deseurilor, si anume:

a) compozitia fizico-chimica;

b) continutul de materie organica;

c) biodegradabilitatea compusilor organici continuti;

d) continutul de compusi potential toxici/periculosi;

e) levigabilitatea prognozata/testata;

f) proprietatile ecotoxicologice ale deseurilor si ale levigatului.

1.3. Pentru a fi incadrat pe lista aferenta unei anumite clase de depozit, un deșeu este supus Nivelului 1 de testare, care consta in caracterizarea generala, realizata cu metode de analiza standardizate¹⁾ pentru determinarea compozitiei fizico-chimice si pentru testarea comportarii la levigare si/sau a variatiei caracteristicilor pe termen scurt si lung. Indicatorii care trebuie testati, precum si limitele maxime admise se stabilesc pentru fiecare tip de depozit.

1) Pana la data intrarii in vigoare a documentului de fata vor fi standardizate metodele de analiza pentru determinarea caracteristicilor deseurilor.

1.4. Pe baza criteriilor de acceptare a deseurilor pe o anumita clasa de depozit se stabileste Lista nationala de deseuri acceptate in fiecare clasa de depozit, iar pe baza acestei liste se intocmeste lista specifica pentru fiecare depozit (care trebuie inclusa in autorizatia de mediu a depozitului).

1.5. Pentru a se regasi pe o lista specifica a unui depozit, un deșeu trebuie supus Nivelului 2 de testare, care se realizeaza prin verificari periodice (semestriale sau anuale) efectuate prin analize simple, standardizate si prin metode de caracterizare a comportarii, pentru a se determina daca deseul isi mentine incadrarea in conditiile prevazute in autorizatia de mediu.

1.6. Pentru acceptarea efectiva a unui transport de deseuri pe un depozit, acesta este supus Nivelului 3 de testare, care consta in verificarea la fata locului printr-un control vizual, in urma caruia se confirma ca deseul adus la depozitare este acelasi cu cel care a fost testat la Nivelul 2 de testare si ca este cel descris in documentele de insotire.

1.7. Tinandu-se cont atat de cadrul legislativ existent la momentul actual, cat si de nivelul de dezvoltare a tehnicilor de analiza, obligativitatea testarilor corespunzatoare celor 3 niveluri de

testare mai sus amintite se introduce etapizat, astfel incat sa se realizeze toate analizele si testarile necesare conform standardelor europene si nationale armonizate.

2. Criterii pentru acceptarea deseurilor pe depozitele de deseuri inerte

2.1. Deseuri care pot fi acceptate fara testare intr-un depozit de deseuri inerte

2.1.1. Tipurile de deseuri enumerate in tabelul nr. 2.1 sunt considerate ca indeplinesc criteriile de definire a unui deseu inert (conform lit. f) din anexa nr. 1 la Hotararea Guvernului nr. 162/2002). Aceste deseuri sunt acceptate in depozitele de deseuri inerte fara a necesita testare si analizare.

2.1.2. Deseurile inerte trebuie sa fie constituite din fluxuri unice de deseuri, provenite din aceeaasi sursa. Tipuri diferite de deseuri, dintre cele enumerate in tabel, pot fi acceptate in amestec numai daca se dovedeste ca provin din aceeaasi sursa.

2.1.3. In cazul in care exista suspiciuni in ceea ce priveste contaminarea (fie in urma inspectiei vizuale, fie din datele cunoscute despre sursa de provenienta), deseurile sunt fie analizate, fie refuzate de la depozitare. Daca deseurile sunt contaminate sau contin alte tipuri de materiale (metale, azbest, plastic, substante chimice etc.) la un nivel care poate genera riscuri si care sa justifice depozitarea lor pe o alta clasa de depozit, ele sunt respinse de la depozitare intr-un depozit de deseuri inerte.

2.1.4. Daca exista indoieli cu privire la modul in care un deseu indeplineste criteriile de definire a deseurilor inerte sau la existenta substantelor contaminante, atunci se procedeaza la efectuarea de teste si analize.

*) Categoria deseurilor din constructii si demolari cuprinde o varietate larga de materiale, si anume:

- deseuri generate la demolarea totala sau partiala a cladirilor si/sau a altor elemente de infrastructura;
- deseuri generate la construirea cladirilor si/sau a altor elemente de infrastructura;
- sol, pietre si vegetatie generate in cadrul lucrarilor de nivelare si construire a fundatiilor;

- materiale similare generate din activitatile de intretinere a drumurilor.

2.1.5. In sensul prezentului ordin, expresia deseuri sortate din constructii si demolari inseamna deseuri din constructii si demolari cu continut cat mai mic posibil de alte tipuri de materiale (metale, plastic, pamant, materiale organice, lemn, cauciuc etc.).

2.1.6. Nu se accepta deseuri din constructii si demolari contaminate cu substante organice sau anorganice periculoase (de exemplu: materiale vopsite, materiale provenite de la depozitarea pesticidelor si a altor substante periculoase, materiale provenite de la demolari din zone contaminate) decat daca se prezinta buletine de analiza a levigatului acestor deseuri care sa ateste ca deseul este contaminat nesemnificativ.

2.1.7. Deseurile cuprinse in Lista de deseuri acceptate la depozitare in depozitele de deseuri inerte si care nu apar in tabelul nr. 2.1 fac obiectul analizei si testarii, conform procedurilor specifice, pentru a se stabili daca ele indeplinesc criteriile de acceptare la depozitele de deseuri inerte, in conformitate cu prevederile pct. 2.2.1 si 2.2.2.

2.2. Valori limita pentru caracteristicile deseurilor care pot fi acceptate in depozitele de deseuri inerte

2.2.1. Valori limita pentru levigabilitate

Valorile prezentate in tabelul nr. 2.2 reprezinta limitele maxime admise pentru indicatorii specifici levigatului in cazul deseurilor care pot fi acceptate in depozitele de deseuri inerte.

Valorile sunt exprimate direct in mg/l si reprezinta rezultatele testului de percolare l).

1) Testul de percolare se realizeaza la un raport lichid/solid de 10 l/kg, pentru 3 variante de aciditate a fazei lichide, si anume: pH aprox. 6 (apa distilata), pH aprox. 5 (solutie tampon), pH aprox. 3,5 (solutie acid acetic); timpul de agitare optim = 4 ore. Dupa filtrare se determina din faza lichida indicatorii specifici.

Tabelul nr. 2.2

Indicatorul	Valoarea maxima admisa (mg/l)
As	0,1
Ba	5
Cd	0,2
Cr total	1
Cr hexavalent	0,1
Cu	0,1
Hg	0,05
Mo	0,1
Ni	0,5
Pb	0,2
Sb	0,1
Se	0,1
Zn	0,5
Cloruri	500
Fluoruri	5
Sulfati	600
Fenoli antrenabili cu vapori de apa	0,3

2.2.2. Valori limita pentru continutul de materie organica in deseuri

Indicatorul	Valoarea maxima admisa (mg/kg)
Carbon organic total	30.000
Benzen- Toluen- Etilbenzen- Xilen (BTEX)	6
Bifenili policlorurati (PCB) 7 tipuri	1
Uleiuri minerale (C 10-C 40)	500
Hydrocarburi aromatice policiclice (HAP)	Se stabilesc de catre autoritatea de mediu competenta in urma realizarii unor studii de specialitate realizate

3. Criterii pentru acceptarea deeurilor in depozitele de deseuri nepericuloase

3.1. Deseuri care pot fi acceptate fara testare in depozitele de deseuri nepericuloase

3.1.1. Pot fi acceptate in depozitele de deseuri nepericuloase, fara a fi supuse nici unei testari, deeurile municipale care indeplinesc criteriile definite conform lit. h) din anexa nr. 1 la Hotararea Guvernului nr. 162/2002 , precum si namolurile rezultate in urma operatiilor de tratare a apelor uzate municipale. Aceste tipuri de deseuri nu sunt admise la depozitare daca nu au fost tratate [conform prevederilor art. 7 alin. (1) din Hotararea Guvernului nr. 162/2002] sau daca sunt contaminate la un nivel suficient de ridicat incat sa determine aparitia de riscuri asociate si deci sa justifice eliminarea lor in alt mod.

3.1.2. Deseurile municipale biodegradabile nu se depoziteaza in aceleasi celule cu deeurile periculoase stabilizate care, in urma unei operatii de tratare, au capatat caracter nepericulos [a se vedea si art. 6 alin. (2) din Hotararea Guvernului nr. 162/2002].

3.2. Valori limita pentru caracteristicile de levigabilitate ale deeurilor nepericuloase

3.2.1. Valorile prezentate in tabelul nr. 3.1 reprezinta limitele maxime admise pentru indicatorii specifici levigatului in cazul deeurilor acceptate in depozitele de deseuri nepericuloase. Valorile sunt exprimate direct in mg/l si reprezinta rezultatele testului de percolare.

Tabelul nr. 3.1

Indicatorul	Valoarea maxima admisa (mg/l)
As	0,2
Ba	7,5
Cd	0,3
Cr total	1,5
Cr hexa	0,2
Cu	0,2
Hg	0,1
Mo	0,2
Ni	1,0
Pb	0,5
Sb	0,2
Se	0,2
Zn	1,0
Cobalt	2,0
Fluoruri	7,5
Sulfati	600
Cloruri	750
Sulfocianuri	15,0

3.3. Criterii pentru deseurile periculoase care pot fi acceptate in depozitele de deseuri nepericuloase

3.3.1. In conformitate cu prevederile art. 6 alin. (2) lit. c) din Hotararea Guvernului nr. 162/2002 , deseurile periculoase stabile, nereactive, care au o comportare echivalenta cu cea a deseurilor nepericuloase, pot fi acceptate in depozitele de deseuri nepericuloase.

3.3.2. Caracterul stabil, nereactiv consta in faptul ca levigabilitatea deseului nu se modifica in mod negativ sub influenta conditiilor de mediu (de exemplu: apa, aer, temperatura, sarcini mecanice) si/sau a altor deseuri (inclusiv a levigatelor si a gazului de depozit), in conditiile ce se dezvolta in depozit sau in cazul accidentelor previzibile.

3.3.3. Din punct de vedere al aspectului fizic deseurile periculoase stabilizate se pot clasifica in:

3.3.3.1. deseuri in forma granulata;

3.3.3.2. deseuri in forma monolitica;

3.3.3.3. deseuri cu continut de azbest.

3.3.3.1. Deseuri in forma granulata

Valorile limita prezentate in tabelul nr. 3.2 reprezinta limitele maxime admise pentru indicatorii specifici levigatului in cazul deseurilor periculoase stabilizate, in forma granulata, care pot fi acceptate in depozitele de deseuri nepericuloase. Valorile sunt exprimate direct in mg/l si reprezinta rezultatele testului de percolare.

Tabelul nr. 3.2

Indicatorul	Valoarea maxima admisa (mg/l)
As	0,2
Ba	7,5
Cd	0,3
Cr total	1,5
Cr hexa	0,2
Cu	0,2
Hg	0,1
Mo	0,2
Ni	1,0
Pb	0,5
Sb	0,2
Se	0,2
Zn	1,0
Cobalt	2,0
Fluoruri	7,5
Sulfati	600
Cloruri	750
Sulfocianuri	15,0

3.3.3.2. Deseuri in forma monolitica

Criteriile pentru acest tip de deseuri se stabilesc de catre autoritatea de mediu competenta, astfel incat sa fie indeplinite aceleasi conditii pentru protectia mediului ca si in cazul deseurilor in forma granulata.

3.3.3.3. Deseuri cu continut de azbest

3.3.3.3.1. Materialele de constructie, precum si alte deseuri similare cu continut de azbest pot fi acceptate in depozitele de deseuri nepericuloase, fara testare, in conformitate cu prevederile art. 6 alin. (2) lit. c) din Hotararea Guvernului nr. 162/2002 .

3.3.3.3.2. In cazul depozitelor care accepta deseuri de materiale de constructie sau alte deseuri similare cu continut de azbest, trebuie indeplinite urmatoarele cerinte:

a) deseurile sa nu contina alte tipuri de deseuri periculoase in afara de azbest, inclusiv fibre cu lianti sau ambalate in plastic;

b) depozitul accepta numai materiale de constructie sau alte deseuri similare cu continut de azbest. Aceste deseuri pot fi acceptate si in depozite de deseuri nepericuloase, dar numai in celule separate, amenajate corespunzator;

c) pentru a impiedica dispersarea fibrelor, deseurile cu continut de azbest depozitate se acopera cu materiale corespunzatoare atat zilnic, cat si inaintea fiecarei operatii de compactare, iar deseurile neambalate se stropesc cu apa la intervale regulate;

d) se realizeaza acoperirea finala a celulei/depozitelui pentru a evita dispersarea fibrelor;

e) in cadrul celulei/depozitelui in care exista deseuri cu continut de azbest nu se efectueaza nici un fel de lucrari (de exemplu: foraje) care ar putea conduce la dispersarea fibrelor;

f) dupa inchiderea celulei/depozitelui ce contine deseuri cu continut de azbest, se pastreaza o schita de amplasare care indica in mod clar localizarea acesteia/acestui;

g) dupa inchiderea depozitelui posibilitatile de utilizare ulterioara a terenului se restrictioneaza, astfel incat sa fie evitate la maximum posibil riscurile pentru sanatatea populatiei.

3.3.3.3.3. In cazul depozitelor care accepta numai deseuri de materiale de constructie continand azbest, cerintele legate de protectia calitatii apelor subterane si de suprafata (impermeabilizare si sistem de colectare si tratare a levigatului) pot fi reduse fata de prevederile anexei nr. 2 la Hotararea Guvernului nr. 162/2002 .

4. Criterii pentru acceptarea deseurilor in depozitele de deseuri periculoase

Valorile prezentate in tabelul nr. 4.1 reprezinta limitele maxime admise pentru indicatorii specifici levigatului in cazul deseurilor care pot fi acceptate in depozitele de deseuri periculoase. Valorile sunt exprimate direct in mg/l si reprezinta rezultatele testului de percolare.

Tabelul nr. 4.1

Indicatorul	Valoarea maxima admisa (mg/l)
As	3,0
Ba	20,0
Cd	0,5
Cr total	8,0
Cu	10,0
Hg	0,25
Mo	5,0

Ni	5,0
Pb	5,0
Sb	1,0
Se	1,5
Zn	10,0
Cloruri	875
Fluoruri	8,75
Sulfati	1.050

C. LISTA NATIONALA DE DESEURI ACCEPTATE IN FIECARE CLASA DE DEPOZIT DE DESEURI*)

*) Lista nationala de deseuri acceptate in fiecare clasa de depozit de deseuri este reprodusa in facsimil.

Deseuri acceptate la depozitare in depozitele de deseuri NEPERICULOASE

NOTE:

1. Conform prevederilor H.G. 162/2002, nu se accepta intr-un depozit: deseuri lichide, deseuri explozive, corozive, oxidante, foarte inflamabile sau inflamabile, deseuri periculoase spitale sau alte deseuri clinice periculoase, anvelope uzate intregi, orice alt tip de deșeu care nu indeplineste conditiile stabilite de normele legislative in vigoare. Deseurile nepericuloase lichide se trateaza in vederea solidificarii, deshidratarii.

2. Conform prevederilor HG 162/2002, in depozitele de deseuri nepericuloase este permisa depozitarea urmatoarelor deseuri: deseuri municipale, deseuri nepericuloase de orice alta origine care indeplinesc conditiile stabilite de normele legislative in vigoare, deseuri periculoase stabilizate cu comportare echivalenta cu cea a deseurilor nepericuloase. Deseurile periculoase stabilizate se depoziteaza in celule separate fata de deseurile nepericuloase biodegradabile.

3. Pentru colectarea si depozitarea deseurilor municipale se respecta si prevederile legislative referitoare la gospodaria localitatilor.

4. Pentru fluxurile de deseuri specifice (ambalaje, uleiuri uzate, baterii si acumulatori) se respecta prevederile actelor normative corespunzatoare, si anume: HG 349/2002 privind gestionarea ambalajelor si deseurilor de ambalaje, HG 662/2001 privind gestionarea uleiurilor uzate, HG 173/2000 pentru reglementarea regimului special privind gestiunea si controlul bifenililor policlorurati, HG 1057/2001 privind regimul bateriilor si acumulatorilor care contin substante periculoase.

5. Pentru deseurile de la pozitiile xx xx 99 din cadrul LISTEI DE DESEURI, si care nu se regasesc in lista de fata, se stabileste tipul de depozit pentru fiecare caz in parte, in functie de caracteristicile deseurilor incluse.

Deseuri acceptate la depozitare in depozitele de deseuri PERICULOASE

NOTE:

1. Conform prevederilor HG 162/2002, nu se accepta la depozitare intr-un depozit: deseuri lichide, deseuri explozive, corozive, oxidante, foarte inflamabile sau inflamabile, deseuri periculoase spitale sau alte deseuri clinice periculoase, anvelope uzate intregi, orice alt tip

de deseuri care nu îndeplinesc condițiile stabilite de normele legislative în vigoare. Deseurile periculoase lichide se tratează în vederea solidificării.

2. Conform prevederilor HG 162/2002, în depozitele de deseuri periculoase este permisă numai depozitarea deșeurilor periculoase care îndeplinesc condițiile prevăzute de normele legislative în vigoare. În scopul îndeplinirii criteriilor de acceptare la depozitare, deșeurile periculoase se supun unor operații de tratare în vederea decontaminării. Lista operațiilor de tratare a deșeurilor este inclusă în Normativul tehnic privind depozitarea deșeurilor.

3. Pentru fluxurile de deseuri specifice (ambalaje, uleiuri uzate, PCB-uri, baterii și acumulatori) se respectă prevederile actelor normative corespunzătoare, și anume: HG 349/2002 privind gestionarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje, HG 662/2001 privind gestionarea uleiurilor uzate, HG 173/2000 pentru reglementarea regimului special privind gestionarea și controlul bifenililor policlorurați, HG 1057/2001 privind regimul bateriilor și acumulatorilor care conțin substanțe periculoase.